RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0867 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0375-SA

Verzoekende partij de heer **Marc DEPREITERE**, met woonplaatskeuze te 9800 Deinze,

Ten Bosse 105

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij de vzw BEJAARDENZORG ZUSTERS ST-VINCENTIUS

vertegenwoordigd door advocaat Tom HUYGENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 februari 2018, geregulariseerd op 27 maart 2018 de schorsing en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze van 20 november 2012 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de uitbreiding en de verbouwing van het woon- en zorgcentrum Sint-Vincentius gelegen te 9800 Deinze, Ten Bosse 150 op de percelen met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 840F, 840G, 840H, 840L, 840N, 840P, 840T, 840X, 840Y, 841B en 843G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft bij arrest nr. RvVb/S/1718/1169 van 14 augustus 2018 vastgesteld dat de vordering tot schorsing onontvankelijk is.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 maart 2019.

Advocaat Laura VANDERVOORT *loco* advocaat Tom HUYGENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 20 september 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 24 september 2018 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 13 juli 2012 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Deinze een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de uitbreiding en de verbouwing van het woon- en zorgcentrum Sint-Vincentius" op de percelen gelegen te 9800 Deinze, Ten Bosse 150.

De percelen liggen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'BPA Ten Bosse herziening' goedgekeurd op 2 juli 2008.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 20 november 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij onder voorwaarden (hierna: eerste vergunningsbeslissing).

2.

Op 18 juni 2017 dient de tussenkomende partij een nieuwe aanvraag in, ditmaal voor "interne verbouwing en uitbreiding van het woonzorgcentrum Sint-Vincentius + regularisatie van de bouwaanvraag uitbreiding (nieuwbouw – bouwdossier 2012/197)".

Deze aanvraag heeft geleid tot een beslissing van college van burgemeester en schepenen van 18 april 2017, waarbij aan de tussenkomende partij de gevraagde vergunning werd verleend (hierna: tweede vergunningsbeslissing).

3. De verzoekende partij tekent op 18 oktober 2017 administratief beroep aan tegen de eerste vergunningsbeslissing van 20 november 2012.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 december 2017 om het beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 19 december 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 21 december 2017 onontvankelijk. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

"

De beslissing werd op dinsdag 4 december 2012 aangeplakt door de stadsdiensten van de stad Deinze.

De aanplakking werd gedocumenteerd door foto's en werd geattesteerd door de stadssecretaris van Deinze, zodat de beroepstermijn zijn aanvang heeft genomen.

Het op 18 oktober 2017 ingestelde derdenberoep werd dus ruim laattijdig (meer dan 4,5 jaar) ingesteld en werd dan ook niet conform de geldende decretale vereisten ingesteld. Het dient derhalve als onontvankelijk te worden verworpen.

Appellant stelt dat de aanplakking niet correct gebeurde, waardoor de beroepstermijn volgens appellant niet beginnen lopen is en het beroep niet laattijdig is.

Appellant voert aan dat de aanplakking op onregelmatige wijze gebeurde omdat de affichering plaatsvond aan de inkomdeur van de hoofdinkom van het rusthuis, niet direct aan de openbare weg en niet op de eigenlijke plaats waar de meeste nieuwe gebouwen zouden worden ingeplant.

Deze bewering is niet ernstig.

Het attest van aanplakking is correct opgemaakt en vermeld de datum van effectieve aanplakking door de staddiensten zelf.

Er blijkt geen twijfel over te bestaan dat de aanplakking effectief werd uitgehangen; dit wordt door appellant niet betwist.

Het gegeven dat de aanplakking werd uitgehangen aan de inkomdeur, maakt niet dat de aanplakking niet correct gebeurde of dat dit attest niet geldig is.

De stedenbouwkundige vergunning had zowel betrekking op een deel uitbreiding als een deel verbouwing van de bestaande bebouwing. In dit opzicht is het niet vreemd dat de aanplakking aan de inkomdeur gebeurde.

Bijkomend kan opgemerkt dat de meeste bouwwerken intussen werden gerealiseerd. De vergunning is vervallen voor de 2 bouwblokken die niet werden gebouwd.

Er kan niet gesteld dat de beroepstermijn nog geen aanvang zou hebben genomen.

Er zijn geen redenen voorhanden om te twijfelen aan de juistheid van het attest van aanplakking, zoals afgeleverd door de gemeentesecretaris.

Aangezien het beroep is ingesteld lang na het verstrijken van de beroepstermijn die is ingegaan de dag na de aanplakking, is het manifest laattijdig en onontvankelijk en dient het bijgevolg te worden verworpen.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. Ontvankelijkheid van de vordering tot vernietiging – het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft haar belang in een afzonderlijke titel in het verzoekschrift en wel als volgt:

"

Mijn bezwaar betreft een bepaald vermeend onderdeel van de bouwaanvraag van Bejaardenzorg Zusters Sint-Vincentius vzw dd. 13 juli 2012: het verleggen van een interne circulatieweg naar de "zone voor voortuinstroken en strook met bouwverbod".

Het inpalmen van de groene omranding, rond het bejaardenhuis gaat ten koste van het open en groen karakter van onze woonwijk. De bedoeling was hier een aanplant te doen van met struiken en hoogstammige bomen. Dit beïnvloedt de leefbaarheid binnen de wijk in het algemeen, en onze eigen woning in het bijzonder. Onze bouwgrond werd destijds aangekocht van Stad Deinze als zijnde deel uitmakend van een residentiële wijk. Door het buitenproportioneel uitbreiden van de bebouwde oppervlakte op het perceel van de vzw Bejaardenzorg Zusters Sint-Vincentius gaat het residentieel karakter verloren. Het verplaatsen van de circulatieweg heeft nl. als enige bedoeling grootschaliger bouwwerken toe te staan. De effecten van deze grootschalige werken hebben het onderwerp uitgemaakt van een afzonderlijk protest, maar dit kan samengevat worden als: verdere afname van de leefbaarheid van de wijk door inplanten van gebouwen die tot bijna 10 keer het volume omvatten van een gemiddelde woning in de wijk, reductie van de bezonning van onze woning met 17%, verlies aan privacy door inkijk, creatie van gevaarlijke verkeerssituaties ... (Overtuigingsstuk 21). Een en ander heeft daarenboven een waardevermindering van onze woning tot gevolg die voorlopig geschat werd (extrapolatie op basis van een raming van de woning met huisnummer 112 het gerenommeerd makelaarskantoor Engel & Völkers) op 10% (of 47.500,-€) van haar waarde (geraamd op 475.000,-€).

..."

Het verzoekschrift bevat tevens een afzonderlijke titel "De verplaatsing van de circulatieweg", waarin de verzoekende partij uiteenzet, samengevat, dat een deel van de wegverharding (door de verzoekende partij aangeduid op een luchtfoto) die op de bouwplannen van 2012 en 2017 als "bestaand" wordt aangegeven in werkelijkheid niet op die plaats gelegen is, maar 30 tot 40 meter "meer naar rechts". De verzoekende partij stelt dat er in geen enkel stuk van het dossier "met een woord gerept (wordt) over de verplaatsing van de verharding".

De tussenkomende partij werpt onder meer het volgende op:

"...

Het verleggen van de circulatieweg werd door het College van burgemeester en schepenen te Deinze bovendien opnieuw vergund bij besluit van 18.04.2017. Deze vergunningsaanvraag omvatte een integrale herneming van de eerdere vergunningsaanvraag uit 2012 met een aantal aanpassingen en regularisaties. De verlegging van deze circulatieweg wordt opnieuw opgenomen op het inplantingsplan en maakt deel uit van deze vergunning. (zie stuk 1)

Het College van burgemeester en schepenen heeft dit bij brief van 20.11.2017 bevestigd. (zie stuk 13 in bundel van verzoekende partij).

Ook de Inspecteur – Dienst Verkeer van de Politiezone Deinze – Zulte, dhr. Sven Bruyneel, heeft dit bevestigd. (zie stuk 14 in bundel van verzoekende partij)

Verzoekende partij heeft geen administratief beroep ingediend tegen de vergunning dd. 20.11.2017 en ontkent niet dat deze vergunning definitief is en niet meer voor beroep vatbaar.

Derhalve kan verzoekende partij geen enkel voordeel meer halen uit de vernietiging van het bestreden besluit. Zelfs in geval van vernietiging, blijft de vergunning dd. 20.11.2017 overeind en blijft er dus een vergunning voorhanden voor het verleggen van de circulatieweg, hetgeen volgens de eigen uiteenzetting van verzoekende partij, het enige onderdeel van de vergunning is dat wordt bestreden.

. . . "

De verzoekende partij dupliceert nog samengevat als volgt:

"

Het mag duidelijk zijn dat ook deze regularisatie niet kan aanzien worden als een vergunning voor de verplaatsing van de circulatieweg : de afbraak van de bestaande weg wordt niet aangegeven, de aanpassing komt niet voor op de plannen, de verplaatste weg wordt niet aangegeven als een nieuw te realiseren verharding, de wijziging komt niet voor in de lijst van aanpassingen op de titelhoek van de plannen, en evenmin in de lijst van regularisaties in het verslag van de brandweer. Er wordt in het brandweerverslag verwezen naar een aanpassing van de wegenis, maar deze omschrijving is absoluut onvoldoende specifiek om er te kunnen uit afleiden dat het om de betreffende wegenis gaat. Dit is zelfs bijzonder twijfelachtig.

Samengevat kan gesteld worden dat noch in de bouwaanvraag van 2012, noch in de regularisatieaanvraag van 2017 impliciet, noch expliciet verwezen wordt naar de verplaatsing van de bewuste circulatieweg.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij ziet haar belang in het verplaatsen van een deel van de interne circulatieweg, die, zoals de Raad het betoog van de verzoekende partij begrijpt, leidt tot het inpalmen van de groene omranding rond het bejaardenhuis hetgeen ten koste gaat van het open en groen karakter van de woonwijk.

2.

Uit de bouwplannen van de vergunningsaanvraag in 2012, die heeft geleid tot de eerste vergunningsbeslissing (de bestreden beslissing), blijkt uit een vergelijking van de bestaande toestand (plan 1/14 – inplantingsplan bestaand – omgevingsplan - liggingsplan) en de gevraagde toestand (plan 3/14 – inplantingsplan verbouwde toestand) dat het deel van de interne circulatieweg die de verzoekende partij viseert, gewijzigd wordt en derhalve deel uitmaakt van de bouwaanvraag. De bewering van de verzoekende partij dat wat als bestaande verharding wordt aangegeven in werkelijkheid 30 tot 40 meter "meer naar rechts" is gelegen, mist feitelijke grondslag.

Bovendien blijkt dat de tussenkomende partij op 18 april 2017 een nieuwe vergunning heeft bekomen voor de verbouwing en uitbreiding van het woon- en zorgcentrum Sint-Vincentius. Opnieuw werd een vergunning gevraagd en verkregen voor, onder meer, het verleggen van de door de verzoekende partij geviseerde interne circulatieweg.

Het wordt niet betwist dat deze vergunning niet werd bestreden en derhalve definitief is geworden. Een vernietiging van de bestreden beslissing kan derhalve geen nuttig gevolg opleveren voor de verzoekende partij.

De tussenkomende partij kan derhalve gevolgd worden dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het bestrijden van de bestreden beslissing gezien de op 18 april 2017 door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van vzw BEJAARDENZORG ZUSTERS ST-VINCENTIUS is ontvankelijk.
- 2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro, ten laste van de verzoekende partij.
- 4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbar	e zitting van 16 april 2019 door de vierde kamer.
--	---

De griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS Nathalie DE CLERCQ